Quelle: https://manuscripta.at/?ID=967
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

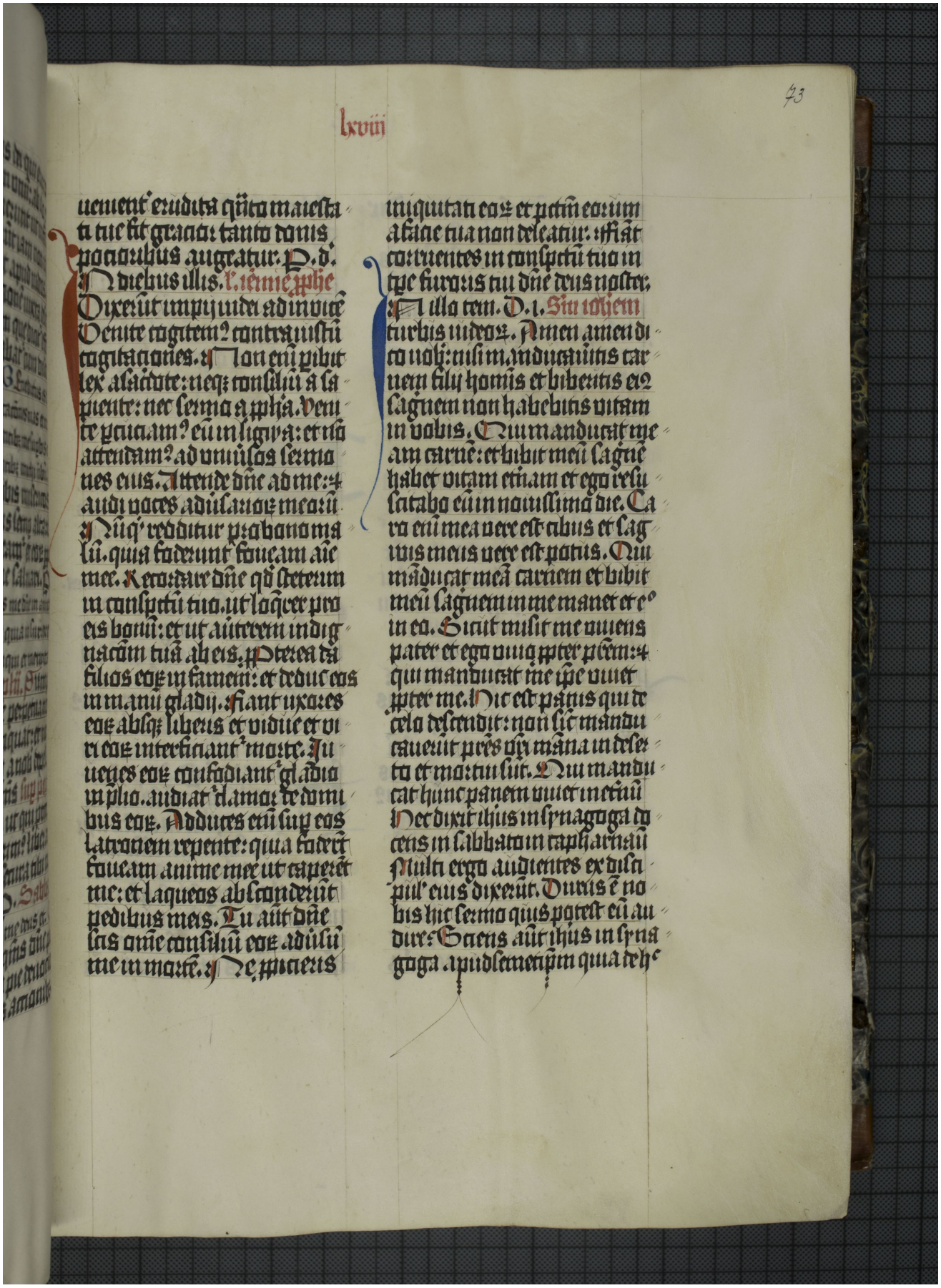

lxviij

73

uenient eruditis q̃ta maiesta
tu tue sit grata: tanto do nis
pacatibus augeatur. P. d.
In diebus illis. Cũme ꝓphe
Dixerũt impij iudei ad inui
Venite cogitem? contra nos cogi
tationes. Non cui pibit
lex alacãdote: neq; consiliũ a sa
piente: nec lemma a pphã. Veni
te percutiam? eũ in lingua: et nõ
attendam? ad omnes lemma
nes eius. Attende dñe ad me: et
audi voces aduersarioꝝ meoꝝ.
Nũq̃ redditur pro bono ma
lũ. quia foderunt fouea aie
mee. Recordare dñe q̃ steterim
in conspectu tuo. ut loquer pro
eis bonũ: et ut auertem indig
nationẽ tuã ab eis. ꝓpterea da
filios eoꝝ in famem: et deduc eos
in manus gladij. Fiant uxores
eoꝝ absq; liberis et uidue et vi
ri eoꝝ interficiant morte. Iu
uenes eoꝝ confodiant gladio
in plio. audiat clamor de domi
bus eoꝝ. Adduces enim sup eos
latronem repente: quia foderũt
fouea animẽ mee ut caperẽt
me: et laqueos abscondẽrũt
pedibus meis. Tu aũt dñe
scis omne consiliũ eoꝝ aduersũ
me in mortẽ. Ne ꝓmittas
iniquitatẽ eoꝝ et peccũ eorum
a facie tua non deleatur: fiãt
corruentes in conspectu tuo in
tpe furoris tui dñe deus noster.
Illa tem. D. i. Simile
turbis uideor. Amen amen di
co uob: nisi manducaueritis car
nem filij hominis et biberitis eiꝰ
sanguinem non habebitis vitam
in vobis. Qui manducat meã
am carnẽ: et bibit meũ sanguiẽ
habet vitam eternam et ego resu
scitabo eũ in nouissimo die. Ca
ro enim mea vere est cibus et san
guis meus vere est potus. Qui
mãducat meã carnem et bibit
meum sanguinem in me manet et ego
in eo. Sicut misit me viuens
pater et ego viuo ꝓpter patrem: et
qui manducat me ipse viuet
ꝓpter me. Hic est panis qui de
celo descendit: non sic mandu
caverũt patres tui manna et dece
sserũt. Qui manducat
hunc panem viuet in eternũ
Hec dixit ihus in synagoga do
cens in sabbato in capharnaũ
Multi ergo audientes ex disci
pul' eius dixerũt. Durus est ho
bis hic sermo quis potest eũ au
dire? Sciens aũt ihus in sy na
goga. apud semetipm quia de